

Her vil jeg godt lige indskyde, for der er jo jævnligt debat om de puljer, vi har, at hele den indsats, der har fundet sted i løbet af de senere år, kun har kunnet lade sig gøre takket være nogle puljer, hvor man har kunnet sætte måltret ind med støtte til modelprojekter.

Det andet, jeg også gerne vil gøre opmærksom på, er, at en række af de projekter kun har kunnet lade sig gøre, fordi man har haft frivilligt socialt arbejde, først og fremmest en institution som KFUK. Og nogle af de initiativer, der er kommet i gang, er jo netop KFUK's sociale arbejde. Først og fremmest er Reden på Vesterbro i København jo meget kendt, hvor der er et tilbud til nogle af de allerdårligst stillede prostituerede, hvor man har både rådgivning og et værested, et sted, man kan komme, ja, et dagtilbud eller et tilbud døgnet rundt, et natthjem, hvor prostituerede uden overnattingsmuligheder kan være. Og nu er der kommet et kvindekollegium til, der yder støtte til kvinder, der ønsker at komme ud af deres tilværelse som prostitueret.

KFUK har også rundt omkring i landet andre, lignende tilbud, også andre reder og tilbud til prostituerede i det hele taget. Her har KFUK gjort et enestående stykke arbejde, og jeg synes, det er meget vigtigt, at vi har kunnet støtte det gennem de midler, vi har haft. Og der er netop kommet en mere stabil rammebevilling i hvert fald frem til og med år 2002 på nu 13 mio. kr.

Et lignende tilbud også til en speciel målgruppe er det, der hedder Tjekpunkt, ligeledes på Vesterbro i København, som er et tilbud til de helt unge prostituerede, altså til dem under 18 år, og til nogle af dem, som socialforvaltningerne har meget dårlig eller slet ingen kontakt med. Og det er et tilbud, hvor de simpelt hen kan komme, som de er, hvor de bliver hjulpet med noget mad, en seng, kan få et bad, og hvis de så fatter tillid til de voksne, jamen så bliver de hjulpet videre til et bedre sted at bo og hjulpet i gang med en uddannelse.

Det er også noget, som jeg vil sige i sig selv har en stor værdi, men som også bør være et tilbud, som bredere kan smitte af på indsatsen.

Når jeg siger, at et af problemerne er, at der er for ringe eller ingen kontakt mellem de prostituerede og socialforvaltningerne, så blev der taget et initiativ, der skulle afhjælpe det, og det er et initiativ, der gik under navnet Sluseprojektet. Det blev gennemført i en række provinsbyer, og det gik ud på, at der var en projekt-

medarbejder, som var et anonymt bindeled mellem den prostituerede og den kommunale socialforvaltning.

Her var formålet netop at tilskynde den prostituerede til at få snakket med myndighederne for at komme ud af sit misbrug. Det viser sig jo, at mange prostituerede er bange for at henvende sig på socialforvaltningerne, fordi de er bange for at blive stemplet, de er bange for, at de børn, de måtte have, vil blive fjernet, fordi de er prostituerede, og de er bange for at blive tiltalt for socialt bedrageri, hvis de får sociale ydelser ved siden af, at de er prostituerede.

Projekterne i byerne har vist, at det er muligt at forstærke kontakten, sådan at flere prostituerede får afhjulpet nogle af deres problemer, og derfor er det også en af de ting, som det kan være vigtigt at arbejde videre med.

Derudover har der jo gennem 1990'erne været etableret forskellige rådgivningscentre, der nu er sluttet sammen, eller man kan sige, at erfaringerne fra de centre nu er videregivet til et fællescenter, der hedder PRO-Centret. Men de centre, vi har draget nytte af op gennem 1990'erne, er for det første det, der hed Dafne-Centret, der gav information og rådgivning om forebyggelse. Det var PRO-Linjen, som var en anonym telefonrådgivning til prostituerede, og det var det, der hed PAF, Prostitution Af Fyre, der havde mandlige prostituerede som målgruppe.

Erfaringerne fra de tre centre er nu altså sluttet sammen i det, der går under navnet PRO-Centret, som har to hovedopgaver.

Den ene er at rådgive prostituerede og potentielle prostituerede. Man kan henvende sig telefonisk eller personligt og få råd og vejledning om, hvad der kan gøres ved de problemer, man har. På den måde kan man sige, at tanken her er den samme som i sluseprojektet: at der er et bindeled til de hjælpetilbud, der er i samfundet generelt.

Det andet formål med centret er, at man her kan indhente viden om prostitueredes problemer. Det er en slags videntcenter, som kan danne basis for, at vi bliver klogere og dermed også bliver bedre til at lave en ordentlig indsats.

Målgruppen er altså de prostituerede selv, både mænd og kvinder, det er pårørende til prostituerede, og det er alle relevante grupper i det sociale system og sundhedssystemet, dem, der arbejder med eller kommer i kontakt med prostituerede.